

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie zażalenia pokrzywdzonej
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zamościu z dnia 2 grudnia
2025r. o umorzeniu dochodzenia
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2026r.
wniosku Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 7 stycznia 2026r., sygn. akt II Kp
829/25
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Stalowej Woli**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zamościu wskazanym wyżej postanowieniem, na podstawie art. 37§1 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania niniejszej sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Wniosek Sądu został uzasadniony faktem, że sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie prokuratora z dnia 2 grudnia 2025r. o umorzeniu dochodzenia

w sprawie. Skarżąca X.Y. jest kuratorem [...] Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej w sądzie właściwym do rozpoznania zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Rzeczywiście, w sytuacji, gdy sprawa, która ma być rozpoznawana, dotyczy zażalenia złożonego przez osobę zatrudnioną w sądzie właściwym do jej rozpoznania, to w postrzeganiu powszechnym mogą zrodzić się wątpliwości, czy sąd ten nie rozpoznaje „własnej” sprawy, a więc, czy jest bezstronny. Dobrze pojmowany interes wymiaru sprawiedliwości przemawia za eliminowaniem sytuacji, które mogą rodzić takie wątpliwości.

Stąd potrzeba uwzględnienia wniosku.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy wskazał jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w Stalowej Woli, a więc Sąd, którego w żadnym stopniu nie dotyczą podnoszone zarzuty i wątpliwości.

[J.J.]

[a.ł.]